

Drsná zpověď samoživitelky: Hledání každé koruny, exekuce, do práce "stopem"

parlamentnilisty.cz/zpravy/kauzy/Drсна-zpoved-samozivitelky-Hledani-kazde-koruny-exekuce-do-prace-stopem-367500

23.03.2015 21:25

PŘÍBĚH Ať se podívá, kam podívá, pořádně si užívá, jak to v našem státě (ne)funguje. Není podle ní spousta věcí vůbec spravedlivých k poctivě pracujícím a snažícím se. I proto by chtěla Alice Bordovská využít všech svých nedobrých životních zkušeností a chyb k tomu, aby to v našem státě fungovalo lépe. Zejména pro ty, co se snaží, pracují a platí daně.

Sdílej

Foto: Daniela Černá
Popisek: Čas na svačinu

„Chtěla bych se někde aktivně zapojit do řešení všech problémů, s kterými jsem se musela potýkat a potýkám se s nimi. Díky svým zkušenostem chci pomoci něco změnit a připomínkovat například změny v daňových úlevách anebo doladit insolvenční zákon. Myslíte si, že je šance, že bych s tím já jako samoživitelka mohla něco udělat?“

Že jde přiblížit skutečnost tak, aby s tím někdo už v parlamentu a ve vládě něco udělal?“ To byla prvotní otázka Alice Bordovské – ženy samoživitelky, která se ocitla v problémech mimo jiné též proto, že nedostává soudem stanovené výživné na své dvě dcery. Rozhodla se proto o tom, co může potkat mnoho dalších, velice otevřeně promluvit.

Z neplaceného výživného hrozí samoživitelkám dluhy, exekuce a bankroty...

Zákon o zálohovém výživném je zákonem, který vyvolává řadu diskuzí i názorů. Pokud však bude schválen, jisté je to, že pomůže tisícům matek (i některým otcům), kteří se ocitají na životním dnu jen proto, že jim jejich bývalí partneři neplatí výživné na děti, které zůstaly v jejich péči. Jen málokdo si totiž dokáže představit, s čím některé samoživitelky musí bojovat. Z příběhu paní Alice skutečně mrazí, přesto snad i z něj bude existovat nějaké přijatelné východisko. Jde v něm však o celou sérii problémů – neplacení výživného, malé podpory státu samoživitelek, dluhy, exekuce i insolvence.

„Mrzí mě například to, že v návrhu toho zákona se hovoří o tom, že nárok na zálohové výživné bude ohraničen maximálním příjmem 2,4, příp. 2,7násobku životního minima. Často se totiž stává, že se pracující matka kvůli tomu, že nedostane výživné, zadluží. A časem se dostane do exekucí, případně jako já, i do osobního bankrotu. A právě v takovéto situaci má samoživitelka skutečný příjem podstatně nižší než čistý, který jí úřady do těchto dávek mohou uznat. Uměle ho totiž navyšuje započítané výživné, které však ve skutečnosti matka nedostává,“ vysvětluje peripetie, které nový zákon podle zveřejněných návrhů nezohledňuje, Alice Bordovská.

Papírové údaje versus ty skutečné se liší

A jak dodává, bohužel se takové matce v oddlužení uznává pouze čistý (teoretický) příjem, a nikoli ten, co skutečně obdrží. „Nemyslím si, že by to bylo spravedlivé a hlavně ne moc motivující pro samoživitelku. Jenže na druhé straně pracovat a vydržet pět let ve

splácení oddlužení je někdy mnohem lepší varianta, než zůstat s dluhy do smrti. Je to ale velmi těžké, když máte dvě děti, navíc obě nemocné (*starší dcera je astmatička a mladší má od roku 2012 epilepsii*),“ posteskla si ParlamentnímListům.cz ve svém vyprávění Bordovská.

A poukazuje i na další „nedostatky“, které se objevují v zákonech, ale které ožebračují dál právě nejvíce samoživitelky s dětmi. Například to, že stát prý ulevuje nyní víc rodinám na daních - daňovým odečtem od r. 2015 při druhém a dalším dítěti. Nebo že se nezabavitelná částka (v případě exekucí či osobního bankrotu) od roku 2015 o něco málo zvýšila. „Bohužel to ale někdo v parlamentu nedotáhl do konce a ve finále touto úpravou obdržím v roce 2015 ještě méně ze mzdy než v roce 2014,“ říká Alice Bordovská. A jelikož se nyní živí jako účetní, předložila k potvrzení svých slov i malou tabulku. Z ní vyplývá, že po těchto ‚pozitivních změnách k lepšímu‘ je na tom ve srovnání s minulým rokem ještě zhruba o 140 korun hůř.

„Jestliže bylo smyslem provedené úpravy více odeslat exekutorům či na insolvenční, pak bych to pochopila, ale měla jsem za to, že stát chce přidat rodinám a hlavně dětem a zde se to tedy tak netváří a tato úprava nebyla ve prospěch dětí, ale jen ve prospěch věřitelů, bohužel,“ pokračuje Alice Bordovská. A doplňuje vše i zážitky z praxe, ohledně řešení dluhů – tak jak je sama prožila na vlastní kůži.

Dluh za půjčku se vymáhá na spoludlužníkovi i na dlužníkovi

„Za zmínku stojí to, že mně matka dělala ručitele na půjčku. Ve finále se z ní ale stal spoludlužník, u kterého se věřitel s pohledávkou přihlásil, ovšem v oddlužení ji žádá i po mně. Nechápu, proč je to vymáháno dvakrát, jak může vymáhat plnou částku půjčky zároveň po matce, která splácí 3500 korun měsíčně a pak i ode mě v osobním bankrotu (od insolvenční správkyň). Vzhledem k tomu, že u tohoto věřitele je to jedna z nejvyšších částek mého oddlužení, nejde o

zanedbatelnou věc, pokoušíme se proto informovat krajský soud, který má vše v řešení. S jakým výsledkem, když věřitel ne ve všem komunikuje, teprve uvidíme,“ konstatovala dál matka samoživitelka.

Rozvyprávěla se pak i o tom, co stálo na samém počátku potíží, tedy proč se vlastně zadlužila a následně dostala až do osobního bankrotu. Ne vždy totiž za vším stojí nezodpovědnost nebo finanční negramotnost...

Snažila se pracovat od studentských let

„Pracuji od doby, kdy jsem přerušila nástavbové studium po maturitě, tedy od ledna 1996 jako zdravotní laborantka. Během střední školy jsem brigádně pracovala v pekárně. Nejdříve o prázdninách, postupem času i na nočních o víkendech. V roce 1999 jsem na 14 měsíců odjela do Německa a zde jsem byla jako au-pair. Po návratu v roce 2000 jsem pracovala jako prodavačka, protože jsem se nechtěla vracet k původní profesi. Poté jsem potkala otce svých dvou dětí. Během sedmileté mateřské jsem opět měla brigády, abych nemusela být závislá jen na sociálních dávkách státu. Šlo o brigády na nočních v pekárně a chvíli i o roznos novin. Během mateřské jsem si složila státní základní jazykovou zkoušku, rekvalifikovala jsem se na účetní asistentku. A sháněla jsem práci v okolí bydliště. Jenomže to bylo ve Frenštátě pod Radhoštěm. V tomto oboru, ovšem bez praxe, se mi to nedařilo,“ popsala svoji pracovní kariéru Alice Bordovská. A tak nastoupila nakonec jako pokladní a účetní do jedné ze společností zabývající se hromadným stravováním. Ve zkušební době jí ale byl pracovní poměr ukončen. A tak bylo třeba hledat dál.

„Našla jsem práci junior účetní v Praze v Siemensu od dubna 2008. Mezitím jsem byla vedená asi měsíc na úřadu práce, pobírala jsem nízkou podporu v nezaměstnanosti, a tak bych určitě měla nárok na úhradu výdajů pro děti za tábor na léto. Jenomže na úřadě ve Frenštátě jsem neuspěla. Část na to mi tedy půjčili prarodiče, protože bylo třeba zaplatit nejpozději v květnu. Mimořádnou dávku, která by

to pokryla, mi nakonec na úřadě zamítli s tím, že by se jednalo o úhradu dluhu, nikoli dětského tábora. A tak jsem to tehdy začala řešit půjčkami a nikoli prošením se o pomoc státu,“ přiznává nyní po čase Alice Bordovská. V Praze bydlela v pronájmu za 10 tisíc korun měsíčně, doma měla a platila ještě městský byt - nájem ve výši zhruba čtyř tisíc korun včetně energií. Nechtěla o něj přijít, aby se jednou s dětmi měly kam vrátit, kdyby situaci v Praze nezvládla. Jenomže čistý příjem měla ze začátku 17 tisíc korun. „Do toho mi otec dcer přestal posílat pravidelné výživné a vynechával a snižoval částky. Když tehdy zavedla tehdejší vláda regulační poplatky ve zdravotnictví a obě dcery dostaly neštovice a také byly více nemocné (jedna měla zápal plic), při pravidelných návštěvách ambulancí se náklady vyšplhaly na dalších neplánovaných 300 až 500 korun měsíčně. „To při mém příjmu a platbách nájmu byla nemalá částka,“ podotkla žena, která se tím začala propadat na dno. A vše se nabalovalo dál.

Psali jsme:

Češi mají vyšší úspory než dluhy

Každý pátý Evropan se placení dluhů úmyslně vyhýbá

Podvodníci prý používají k okradení dlužníků trik s insolvenčí

Černoch (Úsvit): Dluhy se platit musí. Jde ale o to, jak jsou exekuce prováděny

Když se stane problémem i odvšivení dětí....

„Do toho vlády zvyšovaly postupně DPH na potravinách, drogerii. Když jsem byla nucená vydat peníze na likvidaci vší, které dcery přinesly ze školy, a šlo o 1500 korun, nezbývalo mi nic jiného, než ty peníze vzít z kreditních karet – ostatně jako v té době již téměř většinu všech výdajů na děti a bydlení. A to nekouřím, nepiju, nejsem na ničem závislá, jen pracuji a snažila jsem se to zvládnout sama. Protože když jsem se obracela v minulosti na úřady, neuspěla jsem. Dnes vím, že to nebylo dobře, ale zpět to nevrátím. A situace se mi pak už jen vymkla z kontroly,“ přiznává pro ParlamentníListy.cz Alice Bordovská.

V roce 2011 se rozhodla z Prahy vrátit do Frenštátu, pobočku u zaměstnavatele změnila jen za Ostravu. Tam dojížděla denně. Jenomže nemohla najít a zvládnout už časově žádný přivýdělek, proto dospěla k tomu, že jejím jediným řešením bude osobní bankrot, aby mohla začít znovu a líp.

Regulační poplatky u lékaře taky vše ztížily. A spirála dluhů se roztáčela...

Jenomže v září 2012 onemocněla dcera epilepsií, a tak Alice Bordovská po nocích skoro nespala, dostala se do skluzu s úhradou nájmu. Dluh se snažila snižovat tím, že do práce začala jezdit stopem a tím ušetřila kolem 600-700 Kč měsíčně. „Ale nebylo to jednoduché,

vždy mě svírala otázka: dostanu se v pořádku a včas do práce nebo domů?“ vzpomíná Bordovská. Peripetie tím však rozhodně nekončily, spíš naopak.

Psali jsme:

Zastavení exekuce není konec. Exekutoři klidně vymáhají dále

Vše mu sebrali, založil odboj proti exekucím.

Teď možná přijde o byt a přemístí se na velmi viditelné místo

Vše mu sebrali, založil odboj proti exekucím.

Teď možná přijde o byt a přemístí se na velmi viditelné místo

Vše mu sebrali, založil odboj proti exekucím.

Teď možná přijde o byt a přemístí se na velmi viditelné místo

V říjnu 2013 jí přišel příkaz k vystěhování s tříměsíční výpovědní lhůtou. „Nezbývalo mně, než odejít zase do Prahy, hlavně kvůli pracovním příležitostem, dostupnosti péče a možnosti těžkou situaci zvládnout. Odešla jsem do azylového domu. Zaměstnavatel však už nenašel pochopení pro to, že chci opět do Prahy. Já bych ale z příjmu 12 tisíc korun, který jsem měla, v Ostravě byt za 8000 korun a MHD pro děti a mě nezvládla. Sociální dávky by mně též přiznány na to nebyly, to jsem si zjistila,“ řekla dál ve své zповědi paní Alice.

Před více než rokem tedy odešla do azylového domu a jak říká, nakonec se na ni v dubnu 2014 usmálo štěstí, když se dostala do programu Women for Women. „Bydlím díky této organizaci v podporovaném bydlení na 3 roky a překonám tak nejtěžší období, s placením nájmu již nyní vůbec nemám problém. Platím pravidelně. Od ledna 2014 jsem byla na úřadu práce, udělala si 2 rekvalifikační

kurzy -účetnictví, daně a daňová evidence s praxí na PC a mzdová účetní s praxí na PC a 12/6 jsem nastoupila do práce jako účetní, kde pracuji dosud,“ svěřila se dál se svými problémy, ale i postupnými kroky k jejich řešení Bordovská.

Zatím otec dluží na výživném už sto tisíc. A zřejmě je v klidu...

Její příběh je velmi složitý. Ovšem, pokud by se dříve podařilo řešit u nás dlužné výživné, nemusel dopadat až do takových dramatických konců. Dluh jejího partnera na výživném dle předběžných odhadů je přitom v tuto chvíli asi 100 tisíc korun.

„Kdybych toto výživné opravdu pravidelně dostávala od otce nebo ho stát vymáhal společně se mnou a výživné mně platil, do podobných situací bych se nedostávala, nemusela bych být zadlužená. Stačila by větší podpora státu pracujících samoživitelů. Jenomže místo toho mě stát ve formě úřadů penalizuje za vše nemalými částkami a přiděluje starosti, místo aby se věc pokoušel řešit dohodou, když vidí, že splácím a snažím se dluh splatit dle mých možností. Na penále a různých poplatcích při splácení půjček jsem už přitom zaplatila hodně velké částky,“ říká dnes Alice Bordovská.

Zálohové výživné asi zase jen pomůže těm s nejnižšími příjmy....

A jak přiznává, návrh zmiňovaného zákona se jí nelíbí v tom, že zřejmě podle něj dostanou výživné pouze ti, co mají velmi nízké příjmy. Pokud ona má teoreticky příjem vysoký, protože ho potřebuje k řešení svých závazků, zřejmě by na zálohové výživné nedosáhla.

„Ale pracuji, platím daně a vychovávám další daňové poplatníky, na rozdíl od jiných s příjmy složenými pouze ze sociálních dávek. Kde je pak ta spravedlnost?“ ptá se matka samoživitelka.

Psali jsme:

Jak skončíte na ulici, je z vás vzduch i pro některé neziskovky.

Miliony lidí po Evropě bloumají a přebírají popelnice

Jak skončíte na ulici, je z vás vzduch i pro některé neziskovky.

Miliony lidí po Evropě bloumají a přebírají popelnice

Exekutoři jdou i po malých dětech. Advokátka sype z rukávu děsivé příběhy

Exekutoři jdou i po malých dětech. Advokátka sype z rukávu děsivé příběhy

A ptá se na to, proč takové dítě třeba zadlužené matky bude zřejmě asi dál odstriženo od možnosti normálně fungovat a existovat. A jen kvůli tomu, že nedostávala výživné.

Budu pro stát výhodnější, když přestanu pracovat? Zatím to tak vypadá, říká žena v našem příběhu

Přitom, jak Alice Bordovská vypožorovala, by bylo účelné zřejmě i to, pokud by bylo možné a stát to též uplatňoval, sebrat otci neplatiči sociální dávky. „Možná by takový otec našel pak i práci, kterou do té doby marně hledá. Ale stát mu vlastně pomáhá, pracovat nemusí a když nepracuje, tak se mu ještě sníží výživné. Stejně tak mě někdy napadá, když vidím celou tu situaci, že samoživitel/ka, které druhý rodič dluží na výživném, má asi nejlépe přestat pracovat. Na sociálních dávkách by určitě dosáhla na úhradu výživného státem podle těch návrhů, které nyní padají. Ta, co pracuje, asi zřejmě zase nedostane nic, když překročí nějakou výši příjmu. Kdybych nebyla

zadlužená právě kvůli tomu, co jsem popsala, nechtěla bych od státu nic, ale mám za to, že nejsem zadlužená jen vlastní vinou a nesprávnými rozhodnutími a špatným odhadem, jak se co bude vyvíjet. Proč tedy mým dětem stát nechce dát výživné? Budu pro stát výhodnější, když raději zůstanu tedy na dávkách a nízkém příjmu?“ ptá se závěrem své otevřené zpovědi Alice Bordovská.

Další příběhy [ParlamentníchListů.cz](#) ČTĚTE ZDE

Líbil se Vám tento článek?

Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem v jakékoliv výši bankovním převodem na účet:

123 - 4175230287/0100

QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.

Redakci PL můžete podpořit i zakoupením předplatného. Předplatitelům nezobrazujeme reklamy.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

reklama

Článek obsahuje štítky

alimenty , dluhy , insolvence , výživné , příběh , osobní bankrot , zálohové výživné , Bordovská

autor: **Alena Hechtová**

Ing. Josef Kott byl položen dotaz

Proč máme nejvyšší daň na potraviny v Evropě?

Chápu, že ji nejde zrušit úplně, ale proč nejde snížit? Třeba v Německu je poloviční, co u nás, a to mají mnohem vyšší platy a životní úroveň, možná i díky tomu. O lepší kvalitě potravin ani nemluví.

Odpověď na tento dotaz zajímá celkem čtenářů: 54

Tato diskuse je již dostupná pouze pro předplatitele.

Další články z rubriky

13:51 „Půjčka na Velikonoce?!“ Mazanec 50 Kč navíc. Koledníkům vejce nedá. Vše sečetla

Péct jen v omezeném množství. Žádné barvení drahých vajíček, koledníkům se vyplatí raději strčit něj...